

3.3.2 הוצאות פדרליות, הוצאות המדינות והרשויות המקומיות

הערים והמועצות המקומיות, קרי, הרשויות המקומיות, ממנות חלק ניכר מהשירותים והתשתיות של רווחת הילדים והנוער. ב-2019, חלקן הסתכם בכמעט 85%, בעוד שהמדינות הפדרליות הוציאו מעט יותר מ-12% והממשל הפדרלי קצת פחות מ-3%. ערים ומועצות מקומיות שבתחומן אין לשכות סעד לנוער השתתפו בהוצאות על שירותי הרווחה לילדים והנוער במסגרת תשלומים למחוזות הפועלים כגוף רווחה ציבורי בכל תחום השיפוט של המחוז.

הוצאות המדינות הפדרליות שולמו בעיקר עבור מעונות יום לילדים. בנוסף, כספים שולמו ללשכות המחוזיות לנוער, למסגרות ולגופי הרווחה לנוער, לתוכניות מחוזיות לנוער ולפרויקטים ביוזמה פוליטית לקידום נושאים מסוימים. כמו כן, שולמו החזרים לגופים מקומיים, כמו החזר הוצאות ששולמו עבור טיפול בקטינים פליטים ללא ליווי בהתאם לסעיף 89 בספר החוקים הסוציאלי השמיני (SGB VIII).

סעיף 83 פסקה 1 בחוק מטיל את האחריות על הרשות הפדרלית העליונה (המשרד הפדרלי לענייני משפחה, אזרחים ומיקום, נשים ונוער) "ליזום ולקדם את פעילותה של רווחת הילדים והנוער בכל מקום בו היא נחוצה בפריסה אזורית ולא ניתן לקיימה במימון מדינה פדרלית אחת בלבד". חלקן של הממשל הפדרלי במימון שירותי הרווחה לילדים ונוער גדל בשנות ה-2010, בעיקר על רקע המחויבות הפיננסית של הממשל להקים ולהרחיב את ההיצע של מעונות היום לילדים, במטרה לתת מענה ליזום החוקית לטיפול במסגרות עבור ילדים מתחת לגיל שלוש. לשם השוואה: עד אמצע שנות ה-2000, הסטיטיסטיקה מראה כי חלקן של הממשל הפדרלי עמד על פחות מ-1%.

לקריאה נוספת

Bundesministerium für Arbeit und Soziales (2019): Sozialbudget 2019, Bonn; online: https://www.bmas.de/SharedDocs/Downloads/DE/Publikationen/a230-19-sozialbudget-2019.pdf?__blob=publicationFile&v=1 (last accessed: 31 May 2021).

Schilling, Matthias (2019): Kinder- und Jugendhilfe im Überblick, in: Autorengruppe Kinder- und Jugendhilfestatistik (ed.), Kinder- und Jugendhilfereport 2018, Opladen et al., p. 23–38.